

Richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI)

Richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI)

Inleiding

- 1.1. Eiopa brengt richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (*Legal Entity Identifier* – LEI) uit ten behoeve van de nationale autoriteiten die bevoegd zijn om toezicht te houden op de sectoren verzekeringen en instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBPV) (hierna 'bevoegde nationale autoriteiten').
- 1.2. Deze richtsnoeren zijn bedoeld om het gebruik van LEI's als unieke identificatiecodes voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en -groepen en instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening die onder toezicht staan van de bevoegde nationale autoriteiten (hierna 'alle instellingen die onder hun toezicht staan') te vergemakkelijken.
- 1.3. Deze richtsnoeren beogen consistente, doeltreffende en doelmatige toezichtpraktijken tot stand te brengen door harmonisatie van de identificatie van juridische entiteiten, waardoor kan worden gewaarborgd dat gegevens betrouwbaar, vergelijkbaar en van hoge kwaliteit zijn.
- 1.4. Met deze richtsnoeren ondersteunt Eiopa de invoering van het systeem voor identificatie van juridische entiteiten zoals voorgesteld door de Raad voor financiële stabiliteit (*Financial Stability Board* – FSB) en bekrachtigd door de G20, met als doel te komen tot een unieke, wereldwijde identificatie van partijen die betrokken zijn bij financiële transacties.
- 1.5. Aan de richtsnoeren voor het gebruik van LEI's als unieke identificatiecodes liggen de volgende argumenten ten grondslag:
 - Het gemeenschappelijk gebruik van dezelfde identificatiecode voor uiteenlopende rapportagetaken en in verschillende sectoren zal de informatiekwaliteit sterk verbeteren. Hierdoor kan Eiopa op doelmatige wijze uitvoering geven aan haar mandaat, dat is vastgelegd in de Eiopa-verordening.
 - Het gebruik van LEI's maakt een betere automatisering van de gegevensverwerking mogelijk en vermindert de rapportagelast. Dit leidt tot betere kwaliteit en minder kosten voor alle betrokken partijen.
 - De Europese autoriteiten en de partijen in de financiële sector zijn het er algemeen over eens dat best zo snel mogelijk wordt overgegaan op een wereldwijd LEI-systeem, dat een belangrijke bijdrage zou leveren aan de verwezenlijking van veel doelstellingen op het gebied van financiële

stabiliteit, waaronder meer convergentie op het gebied van toezicht en gegevens die betrouwbaar, vergelijkbaar en van hoge kwaliteit zijn.

- De nadelige gevolgen van de invoering van het LEI-systeem zijn te verwaarlozen vergeleken met de voordelen ervan, die in de eerste plaats voortvloeien uit de harmonisatie van identificatiecodes tussen de diverse EU- en internationale rechtsgebieden, diverse Europese toezichthoudende autoriteiten (Eiopa, Europese Bankautoriteit (EBA) en Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA)) en tussen financiële instellingen.
- Tot op heden zijn er voor de sectoren verzekeringen en pensioenen geen andere opties beschikbaar. Er is overwogen een nieuwe Eiopa-code te ontwikkelen, maar deze oplossing zou voor de bevoegde nationale autoriteiten en Eiopa zelf extra kosten en operationele risico's kunnen meebrengen. Bovendien zou dit niet bijdragen aan de consistentie met de andere sectoren (bankwezen en beleggingssector).

1.6. In het kader van deze richtsnoeren worden de volgende definities en afkortingen gebruikt:

- LEI-code: een 20-cijferige alfanumerieke code voor de identificatie van juridische entiteiten. Deze code is gekoppeld aan belangrijke informatie waarmee bedrijven die actief zijn op financiële markten waar ook ter wereld op duidelijke en unieke wijze kunnen worden geïdentificeerd.
- GLEIF (*Global Legal Entity Identifier Foundation* – mondiale stichting voor identificatie van juridische entiteiten): heeft een centrale operationele eenheid en lokale operationele eenheden. De GLEIF is opgericht in Zwitserland als stichting zonder winstoogmerk naar Zwitsers recht en heeft tot doel een gezamenlijk wereldwijd LEI-systeem in te voeren overeenkomstig de beginselen op hoog niveau en de aanbevelingen van de FSB, zoals bekrachtigd door de staatshoofden en regeringsleiders van de G20 (Los Cabos, Mexico, juni 2012) en onder auspiciën van het ROC.
- GLEIS (*Global Legal Entity Identifier System* – wereldwijd systeem voor identificatie van juridische entiteiten): het gezamenlijke systeem waarbij identificatiecodes worden toegewezen door lokale operationele eenheden (LOU's) en de GLEIF toezicht houdt¹.
- COU (*Central Operating Unit* – centrale operationele eenheid): de door de GLEIF opgerichte instelling die de operationele taken van het GLEIS uitvoert en de gegevens in het systeem beheert.

¹ Zie voor meer informatie het verslag van de Raad voor financiële stabiliteit van 8 juni 2012: *A Global Legal Entity Identifier for Financial Markets* [http://www.leiroc.org/publications/gls/roc_20120608.pdf].

- LOU (*Local Operating Unit* – lokale operationele eenheid): het door het ROC geautoriseerde orgaan dat entiteiten invoert in het LEI-systeem en LEI-codes toewijst en beheert.
- ROC (*Regulatory Oversight Committee* – regelgevend toezichtcomité): Het comité van financiële toezichthouders dat toezicht houdt op het hele systeem.

- 1.7. Het wereldwijde LEI-systeem (GLEIS) is nog niet volledig operationeel, maar een aantal entiteiten zijn, met de steun van nationale autoriteiten, al begonnen met de toewijzing van LEI-achtige identificatiecodes (pre-LEI's) teneinde te voldoen aan lokale rapportagevereisten. Zodra het systeem volledig operationeel is, worden deze pre-LEI-codes de LEI-codes. Deze richtsnoeren zijn derhalve ook van toepassing op het pre-LEI-stadium².
- 1.8. Termen die niet zijn gedefinieerd in deze richtsnoeren, hebben de betekenis die is vastgelegd in de rechtshandelingen waarnaar in de inleiding is verwezen.
- 1.9. De richtsnoeren treden in werking op 31 december 2014.

Richtsnoer 1 – Aanvraag van de LEI-code

- 1.10. De bevoegde nationale autoriteiten moeten alle instellingen die onder hun toezicht staan, verzoeken een code aan te vragen bij een LOU (een LEI-code).
- 1.11. De bevoegde nationale autoriteiten moeten alle instellingen die Solvabiliteit II-informatie rapporteren, verzoeken een LEI-code aan te vragen voor alle entiteiten die behoren tot de groep als bedoeld in artikel 212, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II-richtlijn)³, en waarvoor zij informatie moeten verstrekken uit hoofde van hun rapportageverplichtingen.

Richtsnoer 2 – Controle van de aanvraag van de LEI-code

- 1.12. De bevoegde nationale autoriteiten moeten controleren of de instellingen die onder hun toezicht staan, de LEI-codes tijdig hebben aangevraagd:

² Hoewel aan de totstandkoming van het GLEIS nog wordt gewerkt, eisen sommige toezichthouders nu al van marktpartijen dat zij over LEI's beschikken, die worden toegewezen door zogeheten "pre-LOU's". Deze pre-LEI-codes hebben dezelfde opbouw als LEI-codes en kunnen dienen als basisidentificatiecode zolang het GLEIS nog niet volledig operationeel is.

³ PB L 335 van 17.12.2009.

- a) voor instellingen die vallen onder het toepassingsgebied van de Solvabiliteit II-richtlijn: uiterlijk 30 juni 2015;
- b) voor alle overige instellingen (waaronder IBPV's): uiterlijk 30 juni 2016.

Richtsnoer 3 – Instructies geven over het gebruik van de LEI-code

- 1.13. De bevoegde nationale autoriteiten moeten instructies geven over de manier waarop de in richtsnoer 2 bedoelde instellingen de LEI-codes op consistente wijze moeten gebruiken bij het voldoen aan hun rapportageverplichtingen.

Richtsnoer 4 – Waarborgen dat de LEI-codes worden vermeld in de rapportage aan Eiopa

- 1.14. De bevoegde nationale autoriteiten moeten waarborgen dat in de aan Eiopa verstrekte informatie met betrekking tot alle instellingen die onder hun toezicht staan, de LEI-codes staan vermeld die in overeenstemming met deze richtsnoeren zijn verkregen.

Regels inzake naleving en rapportage

- 1.15. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht overeenkomstig artikel 16 van de Eiopa-verordening.
- 1.16. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening spannen de bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste in om aan richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.
- 1.17. De bevoegde autoriteiten die voldoen of voornemens zijn te voldoen aan deze richtsnoeren, moeten deze op een passende manier opnemen in hun wetgevend of toezichthoudend kader.
- 1.18. De bevoegde autoriteiten bevestigen Eiopa binnen twee maanden na publicatie van de vertaalde versies of zij voldoen of voornemens zijn te voldoen aan deze richtsnoeren. Indien zij niet eraan voldoen of niet voornemens zijn eraan te voldoen, stellen zij de Autoriteit daarvan in kennis, met opgave van de redenen.
- 1.19. Indien op deze uiterste datum geen antwoord is ontvangen, worden de bevoegde autoriteiten beschouwd als autoriteiten die niet aan de richtsnoeren voldoen, en als zodanig geregistreerd.

Slotbepaling inzake herziening

1.20. Deze richtsnoeren kunnen door Eioa worden herzien.